

дили своятъ языкъ, други (можи да бѣди) вардятъ го и до сега. Да прибавимъ тука нѣколко слова за Славяни те въ малка та Азія, Италия, Испанія и въ Африка, като за выходцы (беженари) отъ тѣя земли, отъ кои то теса са показали и въ пелопониса. Перво то преселяване Славянско въ мала та Азія относяса кодъ 605 година шесть хиляди Славяни, кои то постѣпиха въ служба кодъ Абдерахмана ибн-галеда Сарацинскіятъ Князь, въ това време кога то тои останалъ на зимовище съ войска та си въ восточни те области на Имперія та, приминали съ него въ Сирія, и поселени быле въ крайтъ Апамійски, близо при Селевкобели (Selevkia od Belum. — Aramia, menes famiel). Това е было въ царствованіе то на Константина 2-го. Тоя Императоръ, послѣ похода (сиферя) на Славяни те Македонски, зель мнозина съ себя си, и като преведи презъ Гелеспонта кодъ Абида въ крайтъ оенкѣнскіи (отъ Абида на востокъ до никея, а на югъ до Апамеа), поселилъ ги тамъ, и направлялъ отъ тяхъ войска тѣлохранители, коя то составляваше 30,000 хил. Въ война та съ Сарацини те (692) 20,000 отъ тяхъ приминали на страна та кодъ князя Сарацински мугамеда, разсърдил-